

regeringen går ind for lov og orden. Gid regeringen ville udvise den samme iver for lov og orden, når det er på det enkelte menneskes vegne, når det drejer sig om den enkelte borgers sikkerhed mod overfald.

Men i dag er det altså miljøovertrædelserne, man vil have ind i straffeloven. Det er jo en væsentlig og alvorlig ændring i vor miljø- og straffelovgivning, som kræver megen omtanke. Straffeloven er grundlæggende for vores samfunds selvforståelse. De grundlæggende grænser for den enkeltes udfoldelse, som er helt nødvendige, for at et fællesskab kan fungere, er nedfældet i straffeloven. Du må ikke stjæle, du må ikke ihjelslå.

Efterhånden som fællesskabet har overtaget flere opgaver, er det også naturligt, at straffeloven ændres for at markere beskyttelsen af, at fundamentale fællesskabsgoder skal beskyttes og krænkelse af de fælles goder straffes. Vi mener i Venstre, at de, der med forsæt og for økonomisk udbytte ødelægger vor fælles natur, naturligvis skal straffes strengt.

Men der må være lighed for loven. Derfor vender vi os i Venstre stærkt mod vilkårlighed i lovgivningen og forvaltningen. Vi mener ikke, man løser miljøproblemer, ved at myndighederne kun interesserer sig for at kriminalisere enkelte grupper. Tværtimod er det med til at give andre følelsen af, at ansvar kun vedrører udvalgte grupper.

Fællesskabet består af enkelte mennesker, fællesskabet er ikke noget i sig selv. Mennesket er ikke til for fællesskabets skyld, men fællesskabet er til for det enkelte menneskes skyld. Miljø er hver enkelts ansvar. Ingen bør kunne undslå sig for dette ansvar, heller ikke offentlige myndigheder.

Den adfærdsregulerende lovgivning, vi nødvendigvis må have, må udformes med grundlæggende hensyntagen til den enkelte borgers retssikkerhed. Det er jo noget, regeringen er meget optaget af, når det gælder rockere, rov-mordere og røvere. Den retssikkerhed finder vi også må gælde bønder, bagere og bilhandlere, der overtræder miljølovgivningen, men sådan er det jo ikke i dag.

Miljølovene er talrige, de er ofte komplet uforståelige, de giver myndigheden en mulighed for magtudfoldelse, som ikke kendes i strafferetsplejen. Reguleringen virker ofte aldeles vilkårlig på kanten af grundlovens beskyttelse af ejendomsretten og husfreden. Fravær af regler om sagsbehandlingen svækker retssikker-

heden. Venstre vil derfor under udvalgsarbejdet i Retsudvalget se nærmere på retssikkerheden i sagsbehandlingen af miljøsagerne. For at kunne afgøre, hvorvidt miljøovertrædelser bør omfattes af straffeloven, er det helt afgørende for Venstre, at vi får en garanti for retssikkerheden i lovgivningen, og at sagsbehandlingen er orden. Endvidere er det jo helt elementært, at Folketinget må kende konsekvenserne af lovforslaget.

Hvilke sager, som hidtil alene er behandlet i miljølovgivningen, forestiller man sig skal ind under straffeloven? Der er intet i lovforslagets sparsomme bemærkninger, der begrundes, at strafferammen netop skal være 4 år, når f.eks. vold efter straffelovens § 241 kun er 1½ år. Vi har mange spørgsmål, som vi gerne vil have svar på, og som vi egentlig havde ønsket allerede havde været behandlet i lovforslagets bemærkninger.

Kort og godt vil vi altså gerne vide, hvad det er, vi begiver os ind i, og vi vil gerne bidrage til det forarbejde, som er fraværende i lovforslagets bemærkninger, et forarbejde, vi synes er naturligt for en sådan udvidelse af straffeloven, som der er foreslået, og som vi finder er nødvendig både for Folketinget og for domstolene. Vi vil derfor afvente ministerens svar, men der skal ikke herske nogen tvivl om, at vi i Venstre finder, at forsætlige miljøovertrædelser med stor økonomisk vinding naturligvis skal straffes meget hårdt, men vi ser også meget på, om den fornødne retssikkerhed er til stede.

(Kort bemærkning).

Holger Graversen (S):

Fru Birthe Rønn Hornbech slutter af med at sige, at der ikke skal herske tvivl om, at man også ønsker det her straffet. Det bliver jeg, og jeg tror også mange andre, meget i tvivl om efter fru Birte Rønn Hornbechs tale her.

Vil fru Birthe Rønn Hornbech benægte, at der i de præcise sager, der har været nævnt, også i bemærkningerne til lovforslaget, er tale om en endda særdeles grov form for kriminalitet ikke bare mod en enkelt person, men faktisk imod os alle sammen, og at det i værste fald kan bringe både liv og førlighed i fare for flere mennesker? Det er jo netop præciseret, at det drejer sig om de meget bevidste og grove tilfælde af miljøkriminalitet.

Jeg mener bestemt – for at sammenligne med den personvold, som fru Birthe Rønn Hornbech var inde på – at vi her præcis kan sige, at der er tale om noget bevidst, og at det er noget, man i